

กลุ่มตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากร เลือกจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนวัดเทพศิรินทร์ จำนวน ๒๐๐ คน ซึ่งคัดเลือกโดยใช้ตัวแปร ๔ ชนิด คือ ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ความเห็นของเพื่อน เกี่ยวกับการปรับตัว อายุ และเชื้อชาติ/ ได้กลุ่มตัวอย่างต่างๆดังนี้

๑. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน. พิจารณาจากคะแนนรวมของการสอบภาคต้น ปีการศึกษา ๒๕๐๐ ผู้ที่โคะคะแนนรวมอยู่ในเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๓๔ ถึง ๕๕ ถือว่าเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูง เป็นจำนวน ๕๐ คน ผู้ที่โคะคะแนนรวมอยู่ในเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๑ ถึง ๓๔ ถือว่าเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนต่ำ เป็นจำนวน ๕๐ คน

๒. สังคมวิทยา.

ก. พิจารณาจากคะแนนรวมของ sociometry , quasi-sociometry และ guess who? ผู้ที่โคะคะแนนรวมอยู่ในเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๓๔ ถึง ๕๕ เป็นผู้ที่ได้รับคะแนนความเห็นของเพื่อนเกี่ยวกับการปรับตัว (S+G) สูง มีจำนวน ๕๐ คน. ผู้ที่โคะคะแนนรวมอยู่ในเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๑ ถึง ๓๔ เป็นผู้ที่ได้รับคะแนนความเห็นของเพื่อนเกี่ยวกับการปรับตัว (S+G) ต่ำ มีจำนวน ๕๐ คน

ข. จากคะแนน sociometry และ quasi-sociometry . ผู้ที่โคะคะแนนอยู่ในเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๓๔ ถึง ๕๕ เป็นผู้ได้รับคะแนนความเห็นของเพื่อนเกี่ยวกับการปรับตัว (S) สูง ผู้ที่โคะคะแนนอยู่ในเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๑ ถึง ๓๔ เป็นผู้ที่ได้รับคะแนนความเห็นของเพื่อนเกี่ยวกับการปรับตัว (S) ต่ำ ทั้งสองกลุ่มนี้ มีจำนวนกลุ่มละ ๕๐ คน

ค. จากคะแนน guess who? ผู้ที่โคะคะแนนอยู่ในเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๓๔ ถึง ๕๕ เป็นผู้ที่ได้รับคะแนนความเห็นของเพื่อนเกี่ยวกับการปรับตัว (G) สูง มีจำนวน ๕๐ คน ส่วนผู้ที่โคะคะแนนอยู่ในระหว่างเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๑ ถึง ๓๔ เป็นผู้ที่ได้รับคะแนนความเห็นของเพื่อนเกี่ยวกับการปรับตัว (G) ต่ำ มีจำนวน ๕๐ คน

๓. อายุ

ก. จากจำนวนกลุ่มนักเรียนทั้งหมด เลือกเฉพาะผู้ที่มีอายุมาก (เกิน ๑๖ ปี) มาเป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีทั้งหมดด้วยกัน ๒๐ คน

ข. ในพวกที่มีอายุมาก เลือกเฉพาะคนที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูง คือได้คะแนนรวมในการสอบเทียบชั้น ปีการศึกษา ๒๕๐๑ อยู่ในเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๗๔ ถึง ๘๘ เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวน ๑๔ คน

๔. เชื้อชาติ.

ก. เลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีเชื้อชาติจีน กล่าวคือ มีบิดาหรือมารดา หรือปู่ ย่า ตา ยาย คนใดคนหนึ่ง หรือมากกว่า เป็นผู้ที่มีสัญชาติจีนโดยกำเนิด และเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูง คือ มีคะแนนรวมในการสอบเทียบชั้น ปีการศึกษา ๒๕๐๑ อยู่ในเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๗๔ ถึง ๘๘ ซึ่งมีจำนวน ๑๐ คน

ข. กลุ่มตัวอย่างที่มีเชื้อชาติจีน กล่าวคือ มีบิดาหรือมารดา หรือปู่ ย่า ตา ยาย คนใดคนหนึ่ง หรือมากกว่า เป็นผู้ที่มีสัญชาติจีนโดยกำเนิด และเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนต่ำ คือมีคะแนนรวมในการสอบเทียบชั้น ปีการศึกษา ๒๕๐๑ อยู่ในเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๑ ถึง ๒๔ มีจำนวน ๑๔ คน

ค. เลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีเชื้อชาติไทย คือ มีบิดา หรือมารดา หรือปู่ ย่า ตา ยาย ที่มิได้เป็นบุคคลสัญชาติจีนโดยกำเนิด และเป็นผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูง คือ มีคะแนนรวมในการสอบเทียบชั้น ปีการศึกษา ๒๕๐๑ อยู่ในระหว่างเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๗๔ ถึง ๘๘ มีจำนวน ๘๐ คน

เครื่องมือ

๑. การทำสังคมนิติ มีสองแบบ คือ

ก. แบบสอบถามผสมระหว่าง sociometry^๑ และ quasi-sociometry^๒

๑. Sociometry มี ๓ เกณฑ์ คือ เลือกเพื่อนเล่นในเวลาหยุดพัก เลือกเพื่อนที่อยากกระซิบใกล้ในเวลาเรียน และเลือกเพื่อนที่จะไปภูมิกายกันด้วย

๒. Quasi-sociometry มี ๑ เกณฑ์ คือ สมมติให้นักเรียนเป็นกัปตันของ

¹Helen H. Jennings, Sociometry in Group Relation, 2nd. ed., Washington, D.C., American Council on Education

²Jane Warters, Techniques of Counseling, 2nd. ed., McGraw-Hill Book Company, New York, 1964

ยานอวกาศ แล้วให้เลือกเพื่อนในห้องเป็นลูกเรือ

ในแต่ละเขตทั้งกล่าว นักเรียนทั้งหมดเลือกเพื่อนที่เห็นว่าเหมาะสมที่สุด เหมาะเป็น
ที่ส่ง และเหมาะสมที่สุดสาม การให้คะแนน ให้ตามแบบของ Northway^{๓,๔} คือ
๕ คะแนนสำหรับคนที่ได้อันดับหนึ่ง ๓ คะแนนสำหรับคนที่ได้อันดับสอง และ ๒ คะแนนสำหรับ
คนที่ได้อันดับสาม

๑. Guess who? แบบสอบถามที่ประกอบด้วยประโยคแสดงถึงลักษณะต่างๆที่เป็น
คุณสมบัติของผู้ที่รับการปรับตัว โดยให้คัดเลือก คัดแปลงจากแบบสอบถามของดร.สุรางค์ ไคว
ตระกูล มีทั้งหมดด้วยกัน ๑๐ ข้อ เกี่ยวกับการช่วยเหลือเพื่อน คนที่ผู้เลือกชอบคุยด้วยมาก
ที่สุด คนที่เป็นหัวหน้าที่ดี คนที่แต่งกายเรียบร้อย คนที่เพื่อนๆรักมากที่สุด คนที่รู้จักคนง่าย คน
ที่ชอบทำงานร่วมกับเพื่อน คนที่มึนเพื่อนมาก และคนที่ผู้เลือกชอบที่สุด

นักเรียนทั้งหมดเลือกเพื่อนที่เขาเห็นว่าเหมาะสมที่สุดสำหรับแต่ละประโยคเพียงข้อละ
หนึ่งคน ผู้ที่ได้รับเลือกหนึ่งครั้ง ได้ ๑ คะแนน

๒. แบบสอบถามซึ่งคัดแปลงจาก Mooney Problem Check Lists^๗ ซึ่งประกอบด้วย
ปัญหาต่างๆ ๒๕๐ ข้อ ในด้านสุขภาพทางร่างกาย การปรับตัวทางสังคม การเงิน ปัญหา
ในครอบครัว ปัญหาในด้านการเรียนและการเลือกวิชาชีพ ปัญหาการใช้เวลาว่าง ปัญหาทาง
อารมณ์ และปัญหาทางอาการโรคประสาท.

ในการทำแบบสอบถาม ผู้ทำจะทวงถามปัญหาแต่ละข้อไปอย่างช้าๆ เมื่อเห็นว่าข้อใด

³M.L.Northway, A Method of Depicting Social Relationships by
Sociometric Testing, Sociometry, 1940, 3, 144-50

⁴M.L.Northway, Personality and Sociometric Status: A Review of
Toronto Students, Sociometry, 1946, 9, 233-41

⁵Hugh Hartshorne, et al., Studies in the Service and Self-control,
New York, The Macmillan Company, 1929

^๖ดร.สุรางค์ ไควตระกูล, การศึกษาเด็กเป็นรายบุคคล, โรงเรียนมัธยมสาธิตจุฬาลงกรณ์

⁷Ross L.Mooney, Leonard V.Gordon, The Mooney Problem Check Lists:
High School Form, Ohio State University

เป็นปัญหาของคน ก็ขีดเส้นใต้ปัญหานั้น ทำดังนี้เรื่อยไปจนจบ แล้วกลับมาดูเฉพาะข้อที่ขีดเส้น
ใต้ไว้แล้ว ถ้าเห็นว่าปัญหาข้อใดมีความรุนแรงมากกว่าข้ออื่น ให้วงกลมเลขข้อของปัญหานั้น.

การให้คะแนน ปัญหาที่ทั้งวงกลมที่เลขข้อ และมีเส้นใต้ ให้ ๒ คะแนน ส่วนปัญหาที่มี
เส้นใต้อย่างเดียว ให้ ๑ คะแนน

การหาค่าความเชื่อถือได้

Evans กล่าวไว้ "Social acceptance appeared to be almost as
constant year by year; changes in friendship might occur, but the general
level of acceptability of the children relative to one another remained
much the same."

Warters ให้ความเห็นไว้ว่า ความเชื่อถือได้ของสังคมเกิดขึ้นอยู่กับสิ่งสำคัญสิ่งหนึ่งคือ
ความร่วมมือของบุคคลในกลุ่มนั่นเอง ภายหลัง ผู้วิจัยจึงเลือกนักเรียนหนึ่งในห้องของ
กลุ่มตัวอย่าง จัดให้ทำแบบสอบถามก่อนการสัมภาษณ์ ๑ สัปดาห์ และทำแบบสอบถามชุดเดิม
อีกครั้งพร้อมทั้งกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ผลปรากฏว่า ไคค่าความเชื่อถือได้ ดังนี้

- ๑. Sociometry
 - เกณฑ์หนึ่ง ได้ .๗๐
 - เกณฑ์สอง ได้ .๘๘
 - เกณฑ์สาม ได้ .๖๘
- Quasi-sociometry ได้ .๘๓
- ๒. Guess who? ได้ .๘๘

001273

วิธีดำเนินการ

๑. แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ในการ เรียนสูง กับผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ในการ เรียนต่ำ

⁸ K.M.Evans, Sociometry and Education, London, Routledge and Kegan Paul, New York, The Humanities Press, 2nd. ed., 1966

⁹ Jane Warters, Techniques of Counseling, 2nd. ed., McGraw-Hill Book Company, New York, 1964, p.261

๒. นักเรียนทั้งหมดทำ sociometry, quasi-sociometry และ guess who?

๓. แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นผู้ที่ได้รับคะแนนในการปรับตัวสูง และกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับคะแนนในการปรับตัวต่ำ (S+G), (S), (G)

๔. เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับคะแนนความเห็นเกี่ยวกับการปรับตัวสูง และกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับคะแนนความเห็นเกี่ยวกับการปรับตัวต่ำ ทำแบบสอบถาม Mooney Problem Check Lists

การวิเคราะห์ข้อมูล

๑. ใช้วิธีการหาค่าสหสัมพันธ์จากคะแนนดิบ เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่าง

๑. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนกับความเห็นของเพื่อนเกี่ยวกับการปรับตัวของกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูง

๒. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนกับความเห็นของเพื่อนเกี่ยวกับการปรับตัวของกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนต่ำ

๓. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนกับความเห็นของเพื่อนเกี่ยวกับการปรับตัวของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมาก

๔. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนกับความเห็นของเพื่อนเกี่ยวกับการปรับตัวของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากและมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูง

๕. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนกับความเห็นของเพื่อนเกี่ยวกับการปรับตัวของกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูง และมีเชื้อชาติจีน

๖. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนกับความเห็นของเพื่อนเกี่ยวกับการปรับตัวของกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนต่ำ และมีเชื้อชาติจีน

๗. ความเห็นของเพื่อนเกี่ยวกับการปรับตัว (S+G) ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับคะแนนความเห็นเกี่ยวกับการปรับตัว (S+G) สูง กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของกลุ่มนั้น

๘. ความเห็นของเพื่อนเกี่ยวกับการปรับตัว (S) ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับคะแนนความเห็นเกี่ยวกับการปรับตัว (S) สูง กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของกลุ่มนั้น

ประคอง กรรณสุต , สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู , หน่วยงานส่วนสามัญนิติบุคคล
ไทยวัฒนาพานิช

๘. ความเห็นของเพื่อนเกี่ยวกับการปรับตัว (G) ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับคะแนนความเห็นเกี่ยวกับการปรับตัว (G) สูง กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของกลุ่มนั้น

๑๐. ความเห็นของเพื่อนเกี่ยวกับการปรับตัว (S+G) ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับคะแนนความเห็นเกี่ยวกับการปรับตัว (S+G) ต่ำ กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของกลุ่มนั้น

๑๑. ความเห็นของเพื่อนเกี่ยวกับการปรับตัว (S) ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับคะแนนเกี่ยวกับการปรับตัว (S) ต่ำ กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของกลุ่มนั้น

๑๒. ความเห็นของเพื่อนเกี่ยวกับการปรับตัว (G) ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับคะแนนความเห็นเกี่ยวกับการปรับตัว (G) ต่ำ กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของกลุ่มนั้น

๑๓. ความเห็นของเพื่อนเกี่ยวกับการปรับตัวของกลุ่มตัวอย่าง (S+G) กับปัญหาที่กลุ่มตัวอย่างซึ่งได้รับคะแนนความเห็นในการปรับตัว (S+G) สูง มีความคิด

๑๔. ความเห็นของเพื่อนเกี่ยวกับการปรับตัวของกลุ่มตัวอย่าง (S+G) กับปัญหาที่กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับคะแนนความเห็นในการปรับตัว (S+G) ต่ำ มีความคิด

๒. เปรียบเทียบโดยใช้วิธี analysis of variance เพื่อหาความแตกต่างระหว่าง

๑. ความเห็นของเพื่อนเกี่ยวกับการปรับตัวของกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูง กับกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนต่ำ

๒. ความเห็นของเพื่อนเกี่ยวกับการปรับตัวของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูง กับกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูง และมีอายุมาก

๓. ความเห็นของเพื่อนเกี่ยวกับการปรับตัวของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนต่ำและมีเชื้อชาติไทย กับกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนต่ำ และมีเชื้อชาติจีน

๔. ความเห็นของเพื่อนเกี่ยวกับการปรับตัวของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูง และมีเชื้อชาติจีน กับกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงและมีเชื้อชาติไทย

๕. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับคะแนนความเห็นเกี่ยวกับการปรับตัว (S+G) สูง กับกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับคะแนนความเห็นเกี่ยวกับการปรับตัว (S+G) ต่ำ

¹¹J.P.Guilford, Fundamental Statistics in Psychology and Education, McGraw-Hill Book Company, Inc., 1956, p.281

- ๖. ผลสัมฤทธิ์ในการ เรียน ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับคะแนนความเห็นเกี่ยวกับการปรับตัว (s) สูง กับกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับคะแนนความเห็นเกี่ยวกับการปรับตัว (s) ต่ำ
- ๗. ผลสัมฤทธิ์ในการ เรียน ของกลุ่มตัวอย่าง ที่ได้รับคะแนนความเห็นเกี่ยวกับการปรับตัว (G) สูง กับกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับคะแนนความเห็นเกี่ยวกับการปรับตัว (G) ต่ำ
- ๘. ปัญหาของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับคะแนนความเห็นเกี่ยวกับการปรับตัวจากเพื่อนสูง กับ ปัญหาของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับคะแนนความเห็นในการปรับตัวต่ำ.